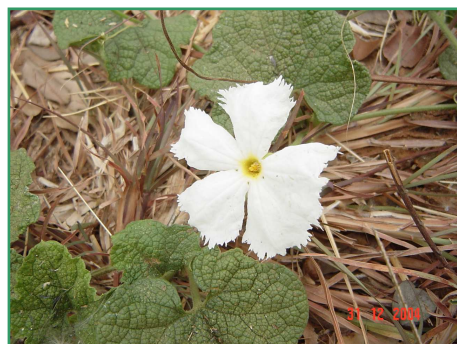


ขี้กาตาย



ชื่อวิทยาศาสตร์ *Diplocyclos palmatus* (L.) C. Jeffrey

ชื่อพื้นเมือง เครือขี้กา (นครราชสีมา); ขี้กาตาย (สระบุรี)

ชื่อวงศ์ CUCURBITACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ขี้กาตายเป็นไม้เถาเนื้ออ่อนขนาดเล็กสีเขียว เลื้อยตามพื้นดิน เถามีลักษณะเป็นข้อปล้อง

ใบ ใบเดี่ยวออกเรียงสลับตามเถา แผ่นใบหนา ผิวสาก ปลายใบแฉกโคนใบเว้า

ดอก ดอกเดี่ยว ออกตามซอกใบ สีขาว กลีบดอกบาง ออกดอกเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม

ผล รูปทรงกลม ผลอ่อนสีเขียวมีลายแนวตั้ง คาดสีขาว เมื่อสุกเปลี่ยนเป็นสีแดง เมล็ดสีดำ ออกผลเดือนธันวาคม – มกราคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินร่วนซุย

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดอ่อน นำไปลวก ต้มให้สุก หรือต้มกะทิ รับประทานเป็นผักกับน้ำพริกกะปิ

รส ขมเล็กน้อย

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด